

Söikö sosialismi äidinvaistonkin?

Olemme nähneet viimeaikoina toistuvasti surkeita kuvia entisten kommunistimaiden nykyoloista. Erityisen riipaisevia ovat olleet uutiset Romanian, Venäjän, Kiinan, Pohjois-Korean, Kirgisian lastenkodeista, joissa lapset klinkkaavat tai möyriävät alastomina kylmillä sementtilattioilla. Kerrotaan, että lapset ovat vanhempiensa heitteille jättämiä. Mutta eipä lastenkodeissa näy hoitajiakaan.

Viimeaikoina tällaisia uutisia ovat hallinneet kuvat Pohjois-Korean kaduille nälkään nääntyivistä lapsista. Ei näy niissäkään kuvissa vanhempia, jotka hoitaisivat lapsiaan.

Surkeisiin uutisiin alkaa turtua.

Olemme saaneet seurata aika ajoin myös riipaisevia kuvauksia Afrikan nälänhätäalueilla. Lapset ovat laihoja ja huonossa kunnossa. Ruokaa ei ole, ja kansainvälinen apukin menee minne menee. Televisiostakin lasten katse tunkeutuu läpi kovimmankin mielen.

Kuvissa on kuitenkin vissi ero! Afrikan nälkälapset ovat lähes poikkeuksetta äitiensä syleissä tai hoteissa. Äidit näyttävät olevat vieläkin huonommassa kunnossa. Uutiskuvista voi selvästi päätellä, että Afrikan lasten äidit ovat antaneet ensin lapsilleen ja sitten vasta syöneet itse. Tällainen järjestys on meidänkin arvojemme mukainen.

Mutta missä ovat Romanian, Venäjän, Kiinan, Pohjois-Korean ja Kirgisian äidit? Mitä he tekevät? Ovatko he piilossa nauttimassa kansainvälisestä avusta?

Onko vain vajaan ihmisiän pituinen ihanteellinen yhteiskunta kyennyt täysin turmelemaan ihmismielenkin? Talouden ja luonnonhan se jo tuhosi.

Nyt kun kommunismi on saamassa Pohjois-Koreassa ja Kuubassa arvoisensa lopun, voisi olla paikallaan selittää myös sisältä päin, miksi ihmisten mielikin kommunismissa luhistui. Eihän näin kai ollut tarkoitus.

Suomessa on paljon reippaita takinkääntäjiä, jotka aikanaan ajoivat samanlaista mallia meillekin. Tulkaa ulos, ei tarvitse enää pelätä! Perniöstäkin löytyy. Tarttukaapa kynään!

pajen